

Svar:

Lovforslaget fastlægger en forpligtelse for den kommune, som overtager en amtskommunal/regional institution til fortsat at lade tilbuddet indgå i den årlige rammeaftale og at stille tilbuddet til rådighed for øvrige kommuner i det omfang, det fastlægges i rammeaftalen, jf. lovforslagets § 186.

Beliggenhedskommunen indtræder i amtskommunens rettigheder og pligter vedrørende den pågældende institution.

Det betyder bl.a., at beliggenhedskommunen indtræder som ejer af bygninger og andre aktiver, der knytter sig til institutionen, og som hidtil har været ejet af amtskommunen, og at beliggenhedskommunen generelt indtræder i amtskommunens sted i forhold til bl.a. samarbejder med myndigheder og private.

Der er imidlertid intet til hinder for, at kommunen efter overtagelsen sælger bygningerne og i stedet fortsætter driften af tilbuddet i andre egnede bygninger. Det kan fx være, fordi kommunen vurderer, at de overtagne bygninger ikke lever op til den standard for tilbud, som man har eller ønsker i kommunen.

Spørgsmål nr. 109:

Ministeren bedes kommentere henvendelse af 6. april 2005 fra Lederkollegiet ved Danmarks Forsorgshjem, jf. L 38 – bilag 13.

Svar:

Lederkollegiet ved Danmarks Forsorgshjem har drøftet de seneste forslag til ændringer i serviceloven og retssikkerhedsloven. Det har givet anledning til en række spørgsmål, som Lederkollegiet gerne vil have belyst. I det følgende refereres spørgsmålene, og der gives svar på dem:

- Når myndighedsansvaret flyttes fra amter til kommuner, kan det så betyde, at selvmøderprincippet reelt kommer under pres?
- Hvordan kan det sikres, at beboerne stadig selv kan møde frem uden forudgående visitation, og at der reelt er et tilbud at møde frem til?

Som nævnt i tidligere svar er Socialministeriet enige i, at selvmøderprincippet er et meget vigtigt element i hele konceptet omkring forsorgshjemmene. Det fremgår således klart af lovforslagets § 110, stk.2, at selvmøderprincippet skal bevares. Dvs. at den hjemløse også fremover kan

henvende sig direkte til et forsorgshjem uanset hvor i landet, det ligger.

Selvmøderprincippet skal selvfølgelig respekteres og hverken region eller kommune kan ændre på dette. Det skal i den forbindelse understreges, at det er en forudsætning for at få 50 % statsrefusion af en del af udgifterne, at lovgivningen er overholdt.

- De hjemløse, der ofte har meget svært ved at komme i kontakt med de kommunale forvaltninger, kan risikere at få endnu sværere ved dette, når myndighedsansvaret overføres til kommunerne. Hvordan kan det sikres, at det ikke sker?
 - Vi har eksempler på, at der går op til 2 mdr. før en hjemløs med ophold på en § 94 boform har mulighed for at få en tid ved en kommunal sagsbehandler. Uden vores hjælp ville en kontakt sandsynligvis ikke blive etableret overhovedet.
 - Vi kan samtidig konstatere, at boformerne, for en række af vores beboeres vedkommende, rent faktisk er den part, de kan støtte sig til over for den kommune, der nu får myndighedsansvaret. Hvordan vil man sikre beboernes retsstilling i den sammenhæng, når både boform og kommune er samme myndighed?
- Ved kommunalreformen vil større og mere bæredygtige kommuner få det fulde myndigheds-, forsynings- og finansieringsansvar på det sociale område. Dvs. at kommunerne i modsætning til i dag skal være med til at finansiere deres borgeres ophold på forsorgshjem. Kommunerne får med kommunalreformen et betydeligt incitament til at gøre en indsats for deres borgere på et forsorgshjem. Den risiko, der tales om i spørgsmålet, vil således ikke blive større, men derimod mindre.

Socialministeriet går i øvrigt ud fra, at lederne på forsorgshjemmene fortsat vil leve op til deres ansvar og arbejde for, at borgere på forsorgshjem kommer videre i deres liv og ikke sander til på hjemmene.

- Vi skal ikke lægge skjul på, at en forstander, under rette ugunstige omstændigheder, kan lægges under et vist pres fra sin arbejdsgiver i optagelsesspørgsmål. Vi har ikke de store problemer aktuelt, idet vi ikke har kommuner som driftsherrer. Men hvordan vil man sikre, at en forstander, hvis driftsherre er kommunen, kan optage, måske på trods af kommunens ønsker?